

گذارد و دعا کند فردا آن نماز را بروی او خواهند زد و باید که
 مقصود از نماز دعا است چون کسی نماز گذارد و بعد از آن
 خود خدائی بجای آورد بعد از ادای خدمت و قتی است که
 از پیرو کار خود چیزی طلب کند و اگر طلب کند عزم
 هم عزم احتیاج اوست نسبت به پیرو کار خود و دعا
 بآلله من و اللک بدان ای طالب سلوک دعا عباد
 و در حدیث آمده است که دعا مغز عباد است
 و دعا کردن حدیث بسیار آمده است این شیخ کجی
 آن ندارد پس طالب باید که هر وقت که نماز گذارد
 غافل نباشد و دعا کند تا بگوید در دعا کردن دست را
 بر روی خود دارد و دست را از آستین برارد که
 این عمل سبب است که دست بر زمین باشد و دیگر
 در دعا بسیار گفته که این عمل سبب است این عمل

حضرت

است حتی چنان دعا میبرد در کام مجید خود
 شایسته باید که فاذکر و بی ادک که یعنی مرا یاد کن ای
 پیرو کار تو ام ترا یاد کنم نام او را ناله خوش آتش
 در دوزخ عالم ناله باید شن پس این معلوم میشود
 دعا کردن نعمت عظیم است بایک قدر این نعمت بدان
 و غنیمت دانند و از کار برون **مقتول** که گفته اند که بزبان
 دعا کنید که بان گفته اند که باشد تا اجابت مستجاب
 یعنی پیش دوستان خدای تعالی تواضع و نیاز مندی کنید
 تا ایشان برای شما دعا بکنند و **دیگر** آمده است که حق سبحان
 و تعالی گفت یا مویس بزبان دعا کن که گفته اند که در پیش
 مویس گفت خداوند آن زبان از کی آرم حتی تعالی
 یا مویس آن زبان غیر است که از برای او دعا کند البته
 مستجاب است پس طالب باید که خود را